

Propaganda

VISSZHANG - LXIV. évfolyam, 38. szám, 2020. szeptember 18.

Kovács Zoltán főszerkesztő az Alapjogokért Központ által legyártatott propagandafilmekről szól ([Lapos horizontok](#), *ÉS*, 2020/37., szept. 11.), és felteszi a kérdést, vajon az ő feladatuk-e ezek gyártatása és finanszírozása. Nos, az első világháború utáni Olaszországban „volt egy minisztérium, amelynek az volt a feladata, hogy a hazugságokat elhitesse a néppel, a nép költségén: a propagandaminisztérium. Mindenféle árut gyártott, az egyszerű újságírói stílusú füllentéstől a patetikus, epikus, lírikus legendáig. A legenda az egyházi ízű »propaganda« szó jelentését a felvilágosultabb korhoz illőre változtatta át. Így született meg a Népművelési Minisztérium (Minculpop)”. Mindezt Lénárd Sándor írja *Apám* című, 1972-ben bekövetkezett halála előtt néhány hónappal olaszul diktált kéziratában (fordította Vajdovics Zsuzsa). Hasonló nevű minisztériumot 1949-ben Magyarországon is létrehoztak Révai József, a főideológus vezetésével. A minisztérium megnyitásakor Révai ezt mondta: „Az új minisztériumra azért van szükség, hogy állami eszközökkel is gyorsítsuk ennek az elmaradásnak a felszámolását, hogy az ideológia területén is tervszerű és szervezett harcot kezdjünk a kapitalista maradványok kiszorítására.” Nincs új a nap alatt, csak a név változik időnként.